

بررسی اثر محافظه کاری و کیفیت اقلام تعهدی بر کارایی سرمایه‌گذاری

حسین فخاری*، شادی رسولی**

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۹/۱۳

تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۱/۲۰

چکیده

این پژوهش به بررسی رابطه‌ی میان محافظه کاری و کیفیت اقلام تعهدی بر کارایی سرمایه‌گذاری می‌پردازد. برای اندازه‌گیری محافظه کاری از معیار خان و واتز (۲۰۰۹) و برای اندازه‌گیری کیفیت اقلام تعهدی از تفاوت سود عملیاتی و جریان وجه نقد عملیاتی استفاده شده است. در این پژوهش، داده‌های ۱۱ شرکت، طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۸ مورد آزمون قرار گرفته است. جهت بررسی ارتباط میان متغیرها، از روش تحلیل رگرسیون مبتنی بر داده‌های ترکیبی استفاده شده است. نتایج نشان می‌دهد، اعمال محافظه کاری، کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌ها را افزایش داده اما ارتباط معنی‌داری میان کیفیت اقلام تعهدی و کارایی سرمایه‌گذاری وجود ندارد. یافته مذکور تأکید مجددی بر نقش اقلام حسابداری در کمک به سرمایه‌گذاران می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: محافظه کاری، کارایی سرمایه‌گذاری، کیفیت اقلام تعهدی، بیش سرمایه‌گذاری، کم سرمایه‌گذاری

طبقه‌بندی موضوعی: M41

*استادیار رشته حسابداری دانشگاه مازندران (نویسنده مسئول) (h.fakhari@umz.ac.ir)
**. کارشناس ارشد حسابداری دانشگاه مازندران (shrasooli@ymail.com)

مقدمه

به طور کلی مدیران در راستای عمل به برنامه‌ریزی‌های استراتژیک شرکت باید پروژه‌های با خالص ارزش فعلی مثبت را تأمین مالی و اجرا کنند. اما همیشه این گونه نیست. محققان معتقدند، عدم تقارن اطلاعاتی، به واسطه وجود اطلاعات محروم‌انه بین مالکان و مدیران شرکت‌ها و همچنین مشکلات نمایندگی ناشی از جدایی مالکیت و مدیریت می‌تواند دلایلی را در رابطه با انحراف میزان سرمایه‌گذاری‌های شرکت‌ها نسبت به قبول پروژه‌های با خالص ارزش فعلی مثبت و یا رد پروژه‌های با خالص ارزش فعلی منفی، ارائه دهد (وردي ۲۰۰۶، وردي وهيلاري و بيدل ۲۰۰۹).

از سوی دیگر مطالعات بسیاری منافع اطلاعاتی محافظه کاری را مبنی بر کاهش مشکلات ناشی از عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه‌های نمایندگی بيان کرده‌اند (گارسیا لارا واسمای ۲۰۱۰). محافظه کاری در حسابداری از طریق الزام به شناسایی سریع تر زیان‌ها و تأیید پذیری بیشتر برای شناسایی سودها، به عنوان عاملی تأثیرگذار بر عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه‌های نمایندگی محسوب می‌شود (وردي ۲۰۰۶).

تحقیقات حسابداری نیز نشان می‌دهد که، گزارش‌های مالی سالانه شرکت‌ها از منابع مهم اطلاعاتی مورد استفاده‌ی سهامداران و اعتباردهندگان، به عنوان دو گروه اصلی سرمایه‌گذاران در شرکت‌ها، تلقی می‌شوند. سهامداران در پی کسب منافع حاصل از افزایش قیمت سهام و یا سود حاصل از فعالیت‌های شرکت و اعتباردهندگان به دنبال کسب اصل و بهره وام‌های اعطایی، به عنوان بازده مورد انتظارشان، خواهان اطلاعات مربوط و قابل اتکا در گزارش‌های مالی سالانه شرکت‌ها هستند. بيدل و همکاران (۲۰۰۹) در تحقیقات خود نشان دادند، کیفیت بالاتر گزارشگری مالی، کاهش عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه‌های نمایندگی و به دنبال آن افزایش کارایی سرمایه‌گذاری را در پی خواهد داشت. آن‌ها از کیفیت اقلام تعهدی به عنوان معیار کیفیت گزارشگری مالی شرکت‌ها استفاده کردند.

بر مبنای نظرات فوق این سوال قبل طرح است که چگونه محافظه کاری و کیفیت گزارشگری می‌تواند بر کارائی سرمایه‌گذاری تأثیر بگذارد؟ اگر چه در سایر کشورها با بازارهای توسعه یافته تا حدودی به این سوال پاسخ داده شده ولی، به دلیل فقدان چنین

تحقیقاتی در بازار نوظهور سرمایه ایران این پژوهش درصد است تا به باز آزمایی اثر محافظه کاری مشروط و کیفیت اقلام تعهدی بر کارایی سرمایه‌گذاری، در شرکت‌هایی که جریان‌های نقدی آزاد یا محدودیت در تأمین مالی دارند، در بازار سرمایه ایران پردازد. یافته‌های این تحقیق می‌تواند علاوه بر کمک به توسعه ادبیات مالی مربوط به کیفیت اقلام تعهدی، محافظه کاری و کارایی سرمایه‌گذاری، برای سیاست‌گذاران بورس و حسابداری از جهت الزامات گزارشگری و ارائه معیارهای عملی جدید برای سرمایه‌گذاران، جهت اخذ تصمیمات اقتصادی، مفید واقع شود. با توجه به ضرورت مطرح شده جهت انجام تحقیق، در ادامه به بررسی مبانی نظری، پژوهش‌های انجام شده پیشین، روش تحقیق، فرضیات و تحلیل نتایج آزمون فرضیات تحقیق پرداخته می‌شود.

مسئله‌ای که در این پژوهش به آن پاسخ داده خواهد شد این است که آیا محافظه کاری و کیفیت اقلام تعهدی بر کارایی سرمایه‌گذاری موثرند؟

به صورت مفهومی، کارایی سرمایه‌گذاری، شناسایی، تأمین مالی و اجرای پروژه‌های با ارزش فعلی خالص مثبت در نظر گرفته شده است و ناکارایی سرمایه‌گذاری نیز نادیده گرفتن فرصت‌های سرمایه‌گذاری با خالص ارزش فعلی مثبت (سرمایه‌گذاری کمتر از حد) و یا انتخاب پروژه‌های با خالص ارزش فعلی منفی (سرمایه‌گذاری بیش از حد) تعریف شده است (گارسیا لارا و اسماعیل ۲۰۱۰).

در بازارهای ناکارا تصمیمات سرمایه‌گذاری و تأمین مالی جدا از هم نیستند (مایرز و مجلوف، ۱۹۸۴). در حقیقت ناکارایی بازار سرمایه ناشی از عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه‌های نمایندگی، می‌توانند باعث کم سرمایه‌گذاری^۱ (رد پروژه‌های با خالص ارزش فعلی مثبت) و بیش سرمایه‌گذاری^۲ (سرمایه‌گذاری در پروژه‌های با خالص ارزش فعلی منفی) شود. دیگر عامل اثرگذار بر میزان سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌ای که در این پژوهش مورد بررسی قرار می‌گیرد مشکلات ناشی از هزینه‌های نمایندگی است. در این رابطه می‌توان جریان وجوه نقد آزاد در شرکت‌ها را به عنوان ساز و کاری اثرگذار بر بروز مشکلات نمایندگی دانست. جریان وجوه نقد آزاد، جریان نقدی مازاد بر وجه نقد سرمایه‌گذاری شده در دارایی‌هایی مانند موجودی انبار، وسایل و تجهیزات و سهام سایر شرکت‌ها و... توسط شرکت می‌باشد. زمانی که شرکت قادر است جریانات نقدی مازاد بر مخارج شرکت، جهت ادامه بقا در تجارت

ایجاد نماید، دارای جریان وجوه نقد آزاد است که این وجوه را می‌تواند بین سهامداران تقسیم نماید و یا برای رشد بیشتر در شرکت نگهداری کند. مشکلات نمایندگی جریان وجوه نقد آزاد زمانی ایجاد می‌شود که جریان وجوه نقد آزاد شرکت بالا باشد و فرصت‌های سرمایه‌گذاری و رشد برای شرکت وجود نداشته باشد. در این صورت مدیران فرصت‌طلب به سرمایه‌گذاری در پروژه‌های با ارزش فعلی خالص منفی پرداخته تا از این طریق برای خود شهرت بیشتری کسب نمایند (رحیمی، ۱۳۹۰: ۱۶).

اگر انتظار داشته باشیم که مدیران شایسته در صددند در جهت افزایش ارزش شرکت به بهترین نحو کار می‌کنند، باید در تمام فرصت‌های سرمایه‌گذاری سودآور، سرمایه‌گذاری نمایند اما ممکن است به دلیل وجود تضاد منافع میان مدیران و سهامداران، مدیران از جریان نقد آزاد شرکت، در جهت منافع شخصی خود، در پروژه‌هایی با خالص ارزش فعلی منفی سرمایه‌گذاری کنند. این تضادها در نهایت می‌توانند موجب سرمایه‌گذاری بیشتر از اندازه شوند (روکاودیگران، ۲۰۰۴).

از طرف دیگر وجود جریانهای نقدی آزاد ممکن است به دلیل عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه بالای تأمین مالی ناشی از آن سبب شوند تا مدیران تمام پروژه‌های با خالص ارزش فعلی مثبت را به انجام نرسانند. آنچه که در ادبیات مالی به کم سرمایه‌گذاری منجر می‌شود. لذا در این رابطه، پیش‌بینی می‌شود به کارگیری ابزارهایی چون بالاتر بودن کیفیت گزارشگری مالی و اعمال محافظه کاری بیشتر در روش‌های حسابداری، به مدیران جهت حل مشکلات هزینه نمایندگی و کاهش هزینه ناشی از عدم تقارن اطلاعاتی کمک کند.

اینکه چگونه محافظه کاری می‌تواند نقش موثری در کاهش هزینه نمایندگی و عدم تقارن اطلاعاتی دارد سبب شده تا مفهوم محافظه کاری نقش بر جسته‌ای در حوزه مبانی نظری و تحقیقات تجربی داشته باشد.

انتظار می‌رود الزام به شناسایی سریع تر زیان‌ها، محدود شدن دست کاری مدیریتی در ارقام حسابداری، افشاری کامل اطلاعاتی که مدیران تمايل به افشاری آن‌ها ندارند و کاهش هزینه‌های تأمین مالی را به واسطه کاهش تضاد میان سهامداران و اعتباردهندگان در مورد سود تقسیمی، در بی خواهد داشت که از این منظر می‌توان محافظه کاری را و اکنشی در برابر عدم تقارن اطلاعاتی تلقی نمود.

همچنین پیش‌بینی می‌شود اعمال محافظه کاری انگیزه مدیران را برای انجام پروژه‌های سرمایه‌گذاری با خالص ارزش فعلی منفی، کاهش دهد، زیرا در این حالت زیان‌های ناشی از انجام پروژه‌های نامناسب به سرعت در طول دوره‌ها شناسایی شده و در نتیجه مدیران باید پاسخ‌گوی نتایج تصمیمات سرمایه‌گذاری شان در دوره تصدی خود باشند. در این دیدگاه محافظه کاری پاسخی در مقابل تضادهای ناشی از نمایندگی است (گارسیا لارا و اسماعیل ۲۰۱۰).

بنابراین می‌توان گفت اعمال روش‌های محافظه کارانه حسابداری می‌توان مشکلات ناشی از عدم تقارن اطلاعاتی و نمایندگی را بهبود بخشیده و مانع از انجام سرمایه‌گذاری کمتر (بیشتر) از حد توسط مدیران شرکت‌ها باشد.

کیفیت بالاتر گزارشگری مالی می‌تواند کارایی سرمایه‌گذاری را از دو طریق بهبود بخشد. اول از طریق کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین شرکت و سرمایه‌گذاران و در نتیجه کاهش هزینه‌های تأمین مالی؛ چرا که اطلاعات حسابداری بهتر به سرمایه‌گذاران کمک می‌کند کیفیت پروژه‌های سرمایه‌گذاری و خوب و بد بودن آن‌ها را تشخیص دهنند. دوم تسهیل فرآیند نظارت سهامداران بر عملکرد مدیران (بیدل و دیگران ۲۰۰۹). گزارش‌های مالی با کیفیت بالاتر منبع مهمی در مورد اطلاعات خاص شرکتی و عملکرد مدیران برای سرمایه‌گذاران به وجود خواهد آورد و بخشی از مشکلات ناشی از تضادهای نمایندگی را بهبود خواهد بخشید.

با توجه به چارچوب نظری ذکر شده می‌توان انتظار داشت محافظه کاری و کیفیت اقلام تعهدی بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر گذارند. بر این اساس سوال اصلی تحقیق مبنی بر وجود ارتباط میان محافظه کاری و کیفیت اقلام تعهدی و کارایی سرمایه‌گذاری در بازار نوظهور ایران مطرح می‌شود. اینکه آیا محافظه کاری و کیفیت اقلام تعهدی بر کارایی سرمایه‌گذاری موثرند؟ و اثر تغییر کنندگی مازاد و یا محدودیت نقدی بر این رابطه چگونه است؟

مرور پژوهش‌های انجام شده قبلی و نقد روش‌های تحقیق می‌تواند در پاسخ‌گویی به سوالات تحقیق مفید باشد.

لذا با توجه به مبانی نظری فوق فرضیات تحقیق به صورت زیر قابل طرح است:

۱. بین محافظه کاری در حسابداری و کارایی سرمایه‌گذاری رابطه‌ای مستقیم وجود دارد.

۲. بین کیفیت اقلام تعهدی و کارایی سرمایه‌گذاری رابطه‌ای مستقیم وجود دارد.

پیشنهاد پژوهش

مرور پژوهش‌های انجام شده قبلی می‌تواند در پاسخ‌گویی به سؤالات و تبیین فرضیات تحقیق مفید باشد.

در داخل کشور تنها یک مورد پژوهش انجام شده مستقیماً به بررسی ارتباط میان محافظه کاری در حسابداری و کارایی سرمایه‌گذاری پرداخته است. محمودآبادی و مهتری (۱۳۹۰) با بررسی نمونه‌ای شامل ۹۶ شرکت برای دوره ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۷ نشان دادند که بین محافظه کاری حسابداری و سطح سرمایه‌گذاری‌های آتی در سطح شرکت‌ها و هفت گروه از صنایع ارتباط معناداری وجود دارد.

ثقفی و عرب مازار (۱۳۸۹) رابطه میان کارایی سرمایه‌گذاری و کیفیت گزارشگری مالی را مورد آزمون قراردادند. برای ارزیابی کیفیت گزارشگری مالی از مدل‌های کیفیت اقلام تعهدی استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان داد در بورس تهران بر خلاف تحقیقات بیدل و دیگران (۲۰۰۶، ۲۰۰۷، ۲۰۰۹) و وردی (۲۰۰۶)، عملاً هیچ گونه همبستگی معناداری میان متغیرهای مذبور وجود ندارد.

تهرانی و حصارزاده (۱۳۸۸) در تحقیق خود به بررسی تأثیر جریان‌های نقدی آزاد و محدودیت در تأمین مالی بر بیش و کم سرمایه‌گذاری پرداخته‌اند در این تحقیق از اطلاعات مالی سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۵ استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که رابطه بین جریان‌های نقدی آزاد و بیش سرمایه‌گذاری مستقیم و به لحاظ آماری معنی دار است ولی بین محدودیت در تأمین مالی و کم سرمایه‌گذاری در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادران تهران رابطه معناداری وجود ندارد.

مهرانی و دیگران (۱۳۸۸) در تحقیق خود به بررسی رابطه بین محافظه کاری طبق تعریف باسو و اقلام تعهدی پرداختند. آن‌ها فرض کردند که سهم زیادی از عدم تقارن زمانی تحت تأثیر اقلام تعهدی (در مقایسه با جریان‌های نقد عملیاتی) است. در این تحقیق داده‌های ۱۰۶ شرکت عضو بورس اوراق بهادران تهران طی دوره زمانی ۱۳۷۶-۱۳۸۵ با استفاده از روش

تجزیه و تحلیل رگرسیون ترکیبی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاکی از آن بود که حدود ۷۸ درصد از عدم تقارن زمانی در سود حسابداری توسط اقلام تعهدی توضیح داده می‌شود.

رضازاده و آزاد (۱۳۸۷) در تحقیق خود به ارتباط میان عدم تقارن اطلاعاتی میان سرمایه‌گذاران و محافظه کاری در گزارشگری مالی پرداختند. آن‌ها برای اندازه‌گیری عدم تقارن اطلاعاتی و محافظه کاری، به ترتیب از دامنه تفاوت قیمت پیشنهادی خرید و فروش سهام و معیار باسو استفاده کردند. دوره زمانی تحقیق سال‌های ۸۱ تا ۸۵ بوده است. نتایج حاصل حاکی از وجود یک رابطه مثبت و معنی‌دار میان عدم تقارن اطلاعاتی بین سرمایه‌گذاران و محافظه کاری اعمال شده در صورت‌های مالی است. یعنی به دنبال افزایش عدم تقارن اطلاعاتی میان سرمایه‌گذاران، تقاضا برای اعمال محافظه کاری در گزارشگری مالی افزایش می‌یابد.

مدرس و حصارزاده (۱۳۸۷) در تحقیق خود تحت عنوان کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه‌گذاری با استفاده از اطلاعات مالی شرکت‌ها طی سال‌های ۷۹ تا ۸۵ نشان دادند که بین سطح کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه‌گذاری، رابطه معنادار و مثبتی وجود دارد.

علی‌رغم تحقیقات کم داخلی که مستقیماً به موضوع تحقیق مربوط باشد، در ادامه تحقیقات خارجی مرتبط با موضوع، ارائه می‌شود.

کارسیا لارا و اسماعیل (۲۰۱۰) در تحقیق خود تحت عنوان محافظه کاری حسابداری و کارایی سرمایه‌گذاری نشان دادند روش‌های حسابداری محافظه کارانه‌تر موجب کاهش سطح سرمایه‌گذاری در شرکت‌های بیش سرمایه‌گذار و افزایش میزان سرمایه‌گذاری در شرکت‌های کم سرمایه‌گذار خواهد شد.

چکسون و دیگران (۲۰۰۹) در تحقیق خود نشان دادند که روش‌های استهلاک با تصمیمات سرمایه‌گذاری مدیران مرتبط است. آن‌ها نشان دادند شرکت‌هایی که از روش‌های استهلاک تسریعی (روش‌های استهلاک تسریعی نوعی محافظه کاری محسوب می‌شود) استفاده می‌کنند سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌ای بزرگ‌تری نسبت به شرکت‌هایی که از روش خط مستقیم استفاده می‌کنند، انجام می‌دهند.

احمد و دوئلمن (۲۰۰۷) در تحقیقات خود نشان دادند شرکت‌هایی که محافظه کارانه تر عمل می‌کنند، شاخص‌های سودآوری آتی بالاتری چون حاشیه سود ناخالص و جریان‌های نقدی، همچنین هزینه‌های ویژه‌ی کمتری دارند. آن‌ها در تفسیر یافته‌های خود بیان می‌کنند شرکت‌هایی که محافظه کارترند، به صورت کاراتری نیز سرمایه‌گذاری می‌کنند.

بیدل و هیلاری (۲۰۰۶) در تحقیق خود به این موضوع پرداخته‌اند که افزایش کیفیت حسابداری از طریق کاهش عدم تقارن اطلاعاتی میان مدیران، اعتباردهنگان و سرمایه‌گذاران، امکان بروز خطر اخلاقی و انتخاب نادرست را کاهش داده و در نهایت باعث کاهش ریسک و کاهش هزینه‌های مالی شرکت می‌شود. در این حالت احتمال ناکارایی سرمایه‌گذاری (سرمایه‌گذاری کمتر یا بیشتر از اندازه) کاهش می‌یابد.

روکا و دیگران (۲۰۰۴) مشکلات مربوط به بیش و کم سرمایه‌گذاری را بررسی نموده و نشان دادند که تقابل بالقوه موجود میان مدیریت، مالکیت و وامدهنگان بر ساختار سرمایه، حاکمیت شرکتی و سیاست‌های سرمایه‌گذاری شرکت اثر گذاشته، به افزایش اخذ تصمیمات ناکارا توسط مدیریت و انجام سرمایه‌گذاری‌های غیر بهینه که هر دو از عوامل اصلی سرمایه‌گذاری کمتر و بیشتر از حد هستند، منجر می‌شود.

مورگادو و پیندادو (۲۰۰۳) در تحقیق خود با استفاده از داده‌های تابلویی نشان دادند که یک سطح بهینه‌ی سرمایه‌گذاری وجود دارد که در این سطح پروژه‌هایی با خالص ارزش فعلی مثبت انجام می‌شوند. شرکت‌هایی که بالاتر از این سطح سرمایه‌گذاری می‌کنند در فرآیند بیش سرمایه‌گذاری قرار گرفته‌اند که در نتیجه تضاد منافع میان سهامداران و مدیران در شرایط عدم تقارن اطلاعاتی به وجود آمده است. در مقابل، شرکت‌هایی که سرمایه‌گذاری‌شان کمتر از سطح بهینه است به دلیل وجود عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه‌های بالای تأمین مالی کم سرمایه‌گذار هستند. در این حالت تضاد منافع میان سهامداران و اعتباردهنگان و سهامداران فعلی و آتی وجود دارد. همچنین آن‌ها نشان دادند شرکت‌هایی با فرصت‌های سرمایه‌گذاری ارزشمند سطح بهینه سرمایه‌گذاری‌شان بالاتر از شرکت‌هایی است که چنین فرصت‌هایی را در اختیار ندارند.

احمد و دیگران (۲۰۰۲) در تحقیقات خود نشان داده‌اند که محافظه کاری از طریق اعلام به هنگام ریسک سبب می‌شود اعتبارهندگان با ریسک کمتری مواجه شده و همچنین قرض‌گیرندگان از طریق به دست آوردن نرخ بهره‌ی کمتر منتفع شوند.

مرور تحقیقات گذشته و بازنگری آن‌ها نشان دهنده فقدان انجام چنین تحقیقاتی در بازارهای نوظهور خصوصاً ایران می‌باشد لذا با توجه به اهمیت کارایی سرمایه‌گذاری به عنوان یکی از راه‌کارهای استفاده بهینه منابع محدود شرکت‌ها و بیان نقش حسابداران در این فرآیند لازم است تا به این موضوع در بازار سرمایه ایران پرداخته شود.

مدل مفهومی پژوهش

در این تحقیق از مدل تعدیل شده بیدل و هیلاری (۲۰۰۹) برای آزمون اثر کیفیت اقلام تعهدی و محافظه کاری بر کارایی سرمایه‌گذاری، استفاده می‌کنیم.

(۱)

$$\text{Investment}_{t+1} = \alpha_i + \beta_t + \delta_1 \text{CONS} + \delta_2 \text{CONS} * \text{HighFCF} + \delta_3 \text{AQ} + \delta_4 \text{AQ} * \text{HighFCF} + \gamma \text{Controls} + \varepsilon$$

متغیرهای این مدل به شرح ذیل محاسبه می‌شوند:

Investment: خالص جریان نقدی سرمایه‌گذاری است و برابر است با مخارج تحصیل یا تعمیرات اساس دارایی ثابت منهای نقد دریافتی حاصل از فروش اموال و ماشین‌آلات و تجهیزات تقسیم بر متوسط کل دارایی‌ها برای هر مشاهده سال-شرکت.

Cons: شاخص محافظه کاری است. که بر مبنای مدل تعدیل شده باسو بدست می‌آید

مدلی که باسو برای اندازه‌گیری محافظه کاری طراحی کرد به صورت زیر است:

(۲)

$$\text{Earn}_i = \beta_0 + \beta_1 \text{Neg} + \beta_2 \text{Ret}_i + \beta_3 \text{Ret}_i * \text{Neg} + \mu_i$$

که در آن:

Earn: سود خالص قبل از اقلام غیر مترقبه تقسیم بر ارزش بازار حقوق صاحبان سهام در اول دوره، Neg، متغیر مجازی، در صورت وجود بازده سهام منفی برابر با یک و در غیر این صورت صفر و Ret، نرخ بازده سالانه سهام شرکت، بازده سهام ۱۲ ماهه در پایان دوره مالی، برابر است با تفاوت قیمت هر سهم در ابتدای دوره بعلاوه تعدیلات ناشی از عایدات سهام، تقسیم بر قیمت هر سهم در ابتدای دوره می باشد.

Neg: برای شرکت هایی که بازده منفی یا صفر دارند (وجود اخبار بد) ارزشی برابر با ۱ و در حالتی که بازده سهام مثبت باشد (وجود اخبار خوب) ارزش برابر با صفر دارد. در این مدل چنانچه بازده سهام مثبت باشد ضریب β_2 حساسیت واکنش سود را نسبت به اخبار خوب می سنجد و چنانچه بازده سهام منفی باشد $\beta_2 + \beta_3$ حساسیت واکنش سود را نسبت به اخبار بد می سنجد. به نظر باسو واکنش سود نسبت به اخبار بد به هنگام تراز واکنش سود نسبت به اخبار خوب است. بنابراین $\beta_2 + \beta_3 > 0$. ضریب β_3 نشان دهنده محافظه کاری است.

مدل باسو هم در سطح سال-صنعت با استفاده از رگرسیون مقطعی و یا برای یک شرکت با استفاده از سری زمانی در سطح سال-شرکت برآورد می شود. هر دوی این روش ها محدودیت هایی دارند. در این تحقیق از مدل خان و واتر (۲۰۰۹) برای محاسبه معیار محافظه کاری استفاده می کنیم. خان و واتر محافظه کاری سالانه شرکت و حساسیت نسبت به اخبار خوب را به صورت تابعی خطی از ویژگی های شرکت بیان کردند:

(۳)

$$G_Score \equiv \beta_2 = \mu_1 + \mu_2 Size_i + \mu_3 M/B_i + \mu_4 Lev_i \quad (4)$$

$$C_Score \equiv \beta_3 = \lambda_1 + \lambda_2 Size_i + \lambda_3 M/B_i + \lambda_4 Lev_i$$

که در آن $Size$ ، اندازه شرکت و برابر است با لگاریتم ارزش بازار حقوق صاحبان سهام، M/B ، نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام و Lev ، اهرم و برابر است با مجموع بدھی‌های کوتاه مدت و بلندمدت تقسیم بر ارزش بازار حقوق صاحبان سهام.

در این تحقیق C_Score یا همان CONS، معیار محافظه کاری است. برای محاسبه‌ی آن ضرایب β_2 و β_3 را در مدل اصلی باسو قرار می‌دهیم. مدل تعديل شده باسو به صورت زیر است:

(۵)

$$\begin{aligned} Earn_i = & \beta_0 + \beta_1 Neg + Ret_i (\mu_1 + \mu_2 Size_i + \mu_3 M/B_i + \mu_4 Lev_i) + Ret_i \\ & * Neg (\lambda_1 + \lambda_2 Size_i + \lambda_3 M/B_i + \lambda_4 Lev_i) + \delta_1 Size_i \\ & + \delta_2 M/B_i + \delta_3 Lev_i + \delta_4 Size_i * Neg_i + \delta_5 M/B_i * Neg_i \\ & + \delta_6 Lev_i * Neg_i + \mu_i \end{aligned}$$

رگرسیون فوق برای هر سال نمونه، به صورت مقطعی برآورد می‌شود. در نهایت از این ضرایب برآورده برای محاسبه‌ی C_Score (CONS)، همان‌گونه در معادله‌ی (۴) بیان شد، استفاده می‌کنیم.

HighFCF: این متغیر شاخص شرکت‌های بیش سرمایه‌گذار و کم سرمایه‌گذار است. به این صورت که برای هر مشاهده‌ی سال شرکت متغیرهای اهرم و جریان‌های نقدی آزاد را به شرح زیر محاسبه و معدل‌گیری کرده و سپس به صورت مقادیری بین صفر و یک محاسبه می‌شود.

اهرم برابر است با مجموع بدھی‌های کوتاه مدت و بلندمدت تقسیم بر ارزش بازار حقوق صاحبان سهام

جریان وجوه نقد آزاد برابر است با جریان وجوه نقد ناشی از فعالیت عملیاتی منهای وجوه نقد حاصل از فعالیت سرمایه‌گذاری منهای سود تقسیمی تقسیم بر متوسط کل دارایی‌ها

در صورتی که مقادیر این شاخص برابر با یک و یا نزدیک به یک باشد، تعیین کننده‌ی شرکت‌هایی است که وجه نقد آزاد (عدم محدودیت در تأمین مالی) داشته و بنابراین در شرایط بیش سرمایه‌گذاری قرار دارند.

همچنین ارزش‌های صفر و یا نزدیک به صفر این شاخص نشان‌دهنده‌ی شرکت‌هایی است که به شدت اهرمی هستند (محدودیت در تأمین مالی دارند) و در شرایط کم سرمایه‌گذاری قرار دارند. **CONS * HighFCF** نشان‌دهنده‌ی اثر متقابل محافظه‌کاری و شاخص بیش (کم) سرمایه‌گذاری شرکت‌هاست.

AQ، شاخص کیفیت اقلام تعهدی است. سود تعهدی که مبتنی بر اصل تحقق و شناسایی درآمد هست ممکن است با جریان‌های نقدی واقعی شرکت مطابقت نداشته باشد، در حقیقت میزان تطبیق سود شرکت با میزان جریان‌های نقدی ایجاد شده نشان‌دهنده‌ی کیفیت اقلام تعهدی است. قدر مطلق تفاوت سود عملیاتی و جریان وجه نقد عملیاتی به عنوان معیار کیفیت اقلام تعهدی و به طور کلی تر، کیفیت گزارشگری مالی در نظر گرفته شده است. همچنین **AQ * HighFCF** بیانگر اثر متقابل کیفیت اقلام تعهدی و شاخص بیش (کم) سرمایه‌گذاری است.

Controls، متغیرهای کنترلی موثر بر میزان سرمایه‌گذاری، به شرح ذیل در نظر گرفته شده‌اند:

Size (لگاریتم ارزش بازار حقوق صاحبان سهام)

MTB (نسبت ارزش بازار حقوق صاحبان سهام به ارزش دفتری آن)

Tangibility (نسبت دارایی‌های ثابت به کل دارایی‌ها)

Leverage (مجموع بدھی‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت تقسیم بر ارزش بازار حقوق صاحبان سهام)

Dividend (سود پرداختی، برابر با یک اگر شرکت سود پرداخت کند و در غیر این صورت صفر)

(زیان، اگر سود خالص قبل از اقلام غیر مترقبه منفی باشد برابر با یک و در غیر این صورت صفر) Loss

روش پژوهش

این تحقیق از نظر روش گردآوری داده‌ها، تحقیق توصیفی و مبتنی بر تحلیل رگرسیون با استفاده از داده‌های تابلویی^۳ است و از نظر هدف، تحقیقی کاربردی تلقی می‌شود. به این صورت که داده‌های مورد نیاز در طول چهار سال (۱۳۸۸-۱۳۸۵) برای ۱۱۱ شرکت جمع آوری و محاسبه شده است و در نهایت تحلیل داده‌ها و آزمون‌ها به کمک نرم‌افزارهای Eviews و Excel انجام شده است.

برای انجام این تحقیق شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران به عنوان جامعه آماری در نظر گرفته شدند و نمونه آماری به صورت حذف سیستماتیک از میان شرکت‌ها زیراستخراج گردید.

نمونه شامل شرکت‌هایی است که همه شرایط زیر را دارا باشند:

۱. پایان سال مالی آن‌ها ۲۹ اسفند باشد.
۲. اطلاعات مالی آن‌ها قابل دسترس باشد.
۳. در طی دوره مورد بررسی (۱۳۸۸-۱۳۸۵) تغییر سال مالی نداشته باشند.
۴. جزو شرکت‌های مالی (مثل بانک‌ها، مؤسسات بیمه) و شرکت‌های سرمایه‌گذاری نباشد.
۵. غیر تلفیقی و حسابرسی شده باشند.

یافته‌های پژوهش

با توجه به مدل (۱) و با فرض این‌که محافظه‌کاری کارایی سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد، زمانی که کمتر از حد مطلوب سرمایه‌گذاری شده است (مقادیر شاخص HighFCF صفر و یا نزدیک به صفر باشد)، انتظار داریم δ_1 مثبت باشد؛ به این معنا که محافظه‌کاری سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌ای را در شرایطی که با کم‌سرمایه‌گذاری مواجه‌ایم افزایش دهد. زمانی که بیش‌سرمایه‌گذاری رخ می‌دهد (مقادیر شاخص HighFCF یک و یا نزدیک به یک

باشد) انتظار داریم که ضریب δ_2 مقداری منفی و بزرگ‌تر از δ_1 باشد به طوری که $\delta_1 + \delta_2 < 0$. به این معنا که محافظه کاری سرمایه‌گذاری را در شرایطی که با بیش سرمایه‌گذاری مواجه‌ایم کاهش دهد. به همین ترتیب نیز انتظار داریم ضریب δ_3 در شرایط کم سرمایه‌گذاری مقادیر مثبت و ضریب δ_4 در شرایط بیش سرمایه‌گذاری مقادیری منفی و بزرگ‌تر از δ_3 را به خود اختصاص دهد، به طوری که $\delta_3 + \delta_4 < 0$.

پیش از بررسی معنی داری مدل رگرسیونی تحقیق و متغیرها و ضرایب آن‌ها، نگاهی داریم به آمار توصیفی تحقیق و آزمون‌های آماری مربوط به فرضیات کلاسیک مدل تحقیق

نکاره (۱): آمار توصیفی متغیرهای تحقیق

متغیر	مینیمم	ماکسیمم	انحراف استاندارد	میانه	میانگین
Investment	-۴۴.۰	۴۰.۰	۰۶.۰	۰۳.۰	۰۴.۰
Cons	-۰۴.۰	۱۹.۰	۰۲.۰	۰۰.۰	۰۱.۰
conc*HighFCF	-۰۳.۰	۰۶.۰	۰۱.۰	۰۰.۰	۰۰.۰
AQ	۰۰.۰	۴۲.۰	۰۳.۰	۰۲.۰	۰۲.۰
Size	۳۹.۸	۶۶.۱۶	۴۵.۱	۳۲.۱۲	۵۰.۱۲
MB	۵۴.۰	۱۴۵	۶۴.۰	۱۵.۱	۳۵.۱
StdCFO	۰۰.۰	۳۲.۰	۰۴.۰	۰۴.۰	۰۵.۰
StdInvestment	۰۰.۰	۳۸.۰	۰۵.۰	۰۳.۰	۰۴.۰
Tangibility	۰۱.۰	۹۱.۰	۱۷.۰	۲۲.۰	۲۶.۰
Leverage	۰۵.۰	۶۳.۳۱	۳۴.۳	۲۷.۱	۲۲.۲
CFOsale	-۲۹.۱	۱۶.۱	۲۲.۰	۱۸.۰	۲۲.۰
Slack	۰۰.۰	۲۰.۳	۳۱.۰	۱۲.۰	۲۲.۰
Dividend	۰۰.۰	۰۰.۱	۱۷.۰	۰۰.۱	۹۷.۰
Loss	۰۰.۰	۰۰.۱	۲۹.۰	۰۰.۰	۰۹.۰

همچنان که از نگاره (۱) معلوم است میانگین سرمایه‌گذاری ۰۴.۰ و میانه آن ۰۳.۰ می‌باشد. یعنی نیمی از شرکت‌های بورس بیشتر از ۰۳.۰ و نیمی دیگر کمتر از آن سرمایه‌گذاری می‌کنند. دارای حداقل مقدار -۴۴.۰ و حداکثر مقدار ۴۰.۰ می‌باشد. و میانگین متغیر محافظه کاری ۰۱.۰ و میانه آن صفر است، نشان دهنده‌ی این مطلب است که میزان محافظه کاری در شرکت‌های بورس به هم نزدیک است. حداقل مقدار آن -۰۴.۰ و حداکثر مقدار آن ۱۹.۰

است. همان‌گونه که در جدول ۱-۴ مشاهده می‌شود، میانگین و میانه داده‌ها نزدیک به هم بوده و انحراف معیار کمی دارند، بنابراین داده‌ها دارای توزیع نرمال‌اند.

در رابطه با تست فرضیات کلاسیک مدل همچنان که در نگاره (۲) ارائه شده است

آماره آزمون در سطح ۵ درصد معنادار است، بنابراین وجود ناهمسانی واریانس پذیرفته می‌شود. در این تحقیق برای رفع ناهمسانی واریانس از GLS استفاده است.

نگاره (۲): نتایج آزمون ناهمسانی واریانس-آزمون وايت

شرح	مقدار آماره	احتمال
F-statistic	۸۲۷۳۷۱.۲
Obs*R-squared	۴۴۰۰.۲۰۳

برای آزمون معنی دار بودن استفاده از روش داده‌های تابلویی در برآورد رگرسیون از آزمون F و برای انتخاب بین روش اثرات ثابت^۴ و اثرات تصادفی^۵ از آزمون هاسمن استفاده می‌کنیم.

نگاره (۳): نتایج آزمون آماره F

شرح	مقدار آماره	درجه آزادی	احتمال
Cross-section F	۸۱۴۹۳۷.۲	(۱۱۰,۳۲۰)

نگاره (۴): نتایج آزمون هاسمن^۶

شرح	مقدار آماره	درجه آزادی	احتمال
Cross-section random	۹۷۲۱۶۶.۹۱	۱۳

نگاره (۵): نتایج برآورد مدل (۱)

متغیر	ضریب	آماره t	متغیر وایسته: سرمایه‌گذاری	
			احتمال	
Cons	۸۷۷۹۸۲.۰	۷۱۶۶۸۵.۲۶۹	
ConsHighFCF	-۲۰۹۹۸۳.۱	-۵۶۶۹۲۱.۲۱۰۷	
AQ	-۹۴۸۶۷۱.۱	-۴۰۰۱۹۰.۱	۱۶۲۴.۰	
AQHighFCF	۲۲۱۱۵۶.۲	۲۹۹۱۷۰.۱	۱۹۴۸.۰	
Size	-۰۲۱۹۶۵.۰	-۵۰۹۳۶۲.۱	۱۳۲۲.۰	
MTB	.۰۲۵۶۴۹.۰	۱۰۳۸۷۴.۸۰۰۰	
Tangibility	-۱۵۱۱۳۴.۰	-۰۷۸۹۰۱.۳۲۳	
Leverage	-۰۰۷۷۸۹.۰	-۵۱۷۳۱۶.۲۱۲۳	
Dividend	.۰۰۷۱۴۵.۰	۳۷۵۳۸۳.۰	۷۰۷۶.۰	
Loss	.۰۰۷۰۲.۰	۸۹۶۴۳۸.۰	۳۷۰۷.۰	

با توجه به احتمال بدست آمده در هر دو آزمون، در این مدل از روش اثرات ثابت استفاده می‌شود.

همان‌گونه که در نگاره (۶) مشاهده می‌شود، سطح معنی داری آماره F کوچک‌تر از درصد است، بنابر این کل رگرسیون از اعتبار آماری لازم برخوردار است. آماره دوربین واتسن^۷ با مقدار ۴۷.۲ نشان دهنده عدم خودهمبستگی متغیرها است. ضریب تعیین تعدیل شده برابر با ۰.۴۲ است و نشان می‌دهد ۰.۴۲ تغییرات متغیر وابسته توسط متغیر مستقل توضیح داده می‌شود. همان‌گونه که مشاهده می‌شود رابطه بین میزان سرمایه‌گذاری‌های آتی و معیار محافظه کاری

(Cons) با آماری برابر با ۰.۷۱۶۶ و سطح معنا داری برابر با ۰.۰۰۶، در سطح خطای ۵ درصد معنادار است. همچنین رابطه بین سرمایه‌گذاری و معیار بیش (کم) سرمایه‌گذاری (Cons*Highfcf) با آماری برابر با ۰.۵۶۶۹- و سطح معنا داری برابر با ۰.۰۱، در سطح خطای ۵ درصد معنادار است. ضریب Cons مثبت و برابر با ۰.۸۷ می‌باشد و نشان دهنده این است که شرکت‌هایی که محدودیت در تأمین مالی دارند و در نتیجه کم سرمایه‌گذار هستند آن‌ها صفر است)، به کارگیری محافظه کاری در حسابداری، میزان سرمایه‌گذاری Highfcf را افزایش می‌دهد. همچنین ضریب Cons*Highfcf منفی و مقدار آن برابر با -۰.۲۰- می‌باشد. نشان دهنده این مطلب است که در شرکت‌هایی که با محدودیت در نقدینگی مواجه نیستند و یا جریان‌های نقدی آزاد دارند (آن‌ها یک است) و در شرایط بیش سرمایه‌گذاری قرار دارند، حسابداری محافظه کارانه میزان سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد. در نتیجه، می‌توان گفت، شرکت‌هایی که محافظه کارترند به واسطه کاهش بیش (کم) سرمایه‌گذاری، به صورت کاراتری نیز سرمایه‌گذاری می‌کنند. بنابر این فرضیه اول پذیرفته می‌شود. این نتایج، مطابق با یافته‌های پژوهش انجام شده توسط گارسیا لارا و همکاران می‌باشد. اما در مورد رابطه میان کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه‌گذاری نتایجی

نگاره (۶): نتایج برآورد مدل (۱)

آماره دوربین-واتسن	۴۷۴۶۸۵.۲	آماره F	۶۷۶۹۷۴.۳
ضریب تعیین تعدیل شده	۰.۴۰۳۳۷..	احتمال آماره F

متفاوت از یافته‌های دیگر محققان حاصل شده است. متغیر کیفیت اقلام تعهدی با آماری برابر با ۰.۱۴۰۱ و سطح معناداری برابر با ۰.۱۶ همچنین معیار بیش (کم) سرمایه‌گذاری با آماری برابر با ۰.۱۴۹۱ سطح معناداری برابر با ۰.۰۱۹، رابطه معنی‌داری با متغیر وابسته نشان نمی‌دهد؛ به عبارت دیگر، در مورد نمونه‌هایی که در آن، اعمال محافظه‌کاری، باعث افزایش کارایی سرمایه‌گذاری می‌شود، کیفیت اقلام تعهدی و به تبع آن کیفیت گزارشگری مالی، رابطه معنی‌داری را با میزان سرمایه‌گذاری‌های آتنی‌ها نشان نمی‌دهد. بنابراین فرضیه دوم رد می‌شود. این در حالی است که بیدل و همکاران در سال ۲۰۰۹ و گارسیا لارا و همکاران در سال ۲۰۱۰ در تحقیقات خود با استفاده از شاخص کیفیت اقلام تعهدی به عنوان معیار کیفیت گزارشگری مالی و با آزمون نمونه بزرگی از بانک اطلاعاتی COMPUSTAT نشان دادند، کیفیت بالاتر گزارشگری مالی باعث کاراتر شدن سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌ای شرکت‌ها خواهد بود.

نتیجه گیری

در این تحقیق ارتباط میان محافظه‌کاری، کیفیت اقلام تعهدی و کارایی سرمایه‌گذاری در میان ۱۱۱ شرکت پذیرفه شده در بورس اوراق بهادار تهران در طول سال‌های ۱۳۸۵ الی ۱۳۸۸ مورد بررسی قرار گرفته است. برای آزمون فرضیات از مدل تعدیل شده بیدل و همکاران (۲۰۰۹) استفاده شده و آزمون فرضیات به صورت تحلیل رگرسیون با استفاده از داده‌های تابلویی و به روش اثرات ثابت انجام شده است. نتایج تحقیق حاکی از وجود رابطه معنادار و مستقیم میان متغیر سرمایه‌گذاری‌های آتنی و معیار محافظه‌کاری (Cons) و رابطه منفی میان متغیر وابسته تحقیق و اثر متقابل معیار بیش (کم) سرمایه‌گذاری و محافظه‌کاری (Highfcf)، می‌باشد. این روابط نشان می‌دهند در شرکت‌هایی که در تأمین مالی محدودیت دارند و یا دارای وجود نقد آزاد بوده و کمتر اهرمی هستند، اعمال محافظه‌کاری میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌ها را در جهت بهینه تعدیل خواهد نمود. این نتایج مطابق با نتایج تحقیق گارسیا لارا و اسماعیل (۲۰۱۰) می‌باشد.

در مورد ارتباط میان کیفیت اقلام تعهدی و میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌ها در هر دو حالت بیش و یا کم سرمایه‌گذاری، ارتباط معنی‌داری میان متغیرهای مذبور مشاهده نشده است. ثقیقی و عرب مازار نیز در تحقیق خود تحت عنوان رابطه کیفیت گزارشگری مالی و ناکارایی

سرمایه‌گذاری، رابطه منفی و بسیار ناچیزی میان کیفیت گزارشگری مالی و سرمایه‌گذاری بیشتر (کمتر) از حد به عنوان ناکارایی سرمایه‌گذاری یافتند؛ ولی عملاً هیچ‌گونه همبستگی معناداری را میان متغیرهای مذکور تأیید نکردند. این محققان در مورد دلایل عدم معناداری رابطه کیفیت اقلام تعهدی و کارایی سرمایه‌گذاری معتقدند، سرمایه‌گذاران در بازار سرمایه ایران صرفاً بر کیفیت اقلام مندرج در گزارش‌های مالی شرکت‌ها تأکید دارند و نه کیفیت محظوظ و ارائه آن‌ها؛ بنابراین، این گزارش‌ها کاربردی نیستند و هیچ‌گونه ارتباطی با چگونگی بودجه‌بندی سرمایه‌ای شرکت و کارایی چنین سرمایه‌گذاری‌هایی ندارند. همچنین نبود مؤسسات رتبه‌بندی و یکسان بودن هزینه‌های تأمین مالی اکثر شرکت‌های فعال در بازار بورس ایران موجب گردیده تا کیفیت گزارشگری مالی تأثیری بر هزینه‌های تأمین مالی شرکت‌های بورسی ایران نداشته باشد.

آشکار است که انجام سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌ای در شرکت‌ها، علاوه بر مسائل مربوط به انتخاب مطلوب‌ترین پروژه‌ها جهت سرمایه‌گذاری، مستلزم خروج بخش عمدت‌ای از منابع شرکت جهت انجام سرمایه‌گذاری‌ها است، از طرف دیگر رد پروژه‌های سودآور، منجر به کاهش فرصت‌های رشد و ارزش شرکت خواهد شد و در نتیجه در دراز مدت، کاهش شاخص‌های کلان اقتصادی کشور را به دنبال خواهد داشت. بنابراین لزوم شناسایی و تأکید بر عوامل موثر بر انجام هرچه کاراتر سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌ای حائز اهمیت خواهد بود. با توجه به نتایج به دست آمده از تحقیق حاضر، اهمیت به کارگیری میثاق محدود‌کننده‌ی محافظه کاری بر حذف مشکلات نمایندگی و عدم تقارن اطلاعاتی در بازار سرمایه ایران، بدیهی است و می‌توان به لزوم برقراری بسترهایی چون افزایش سطح افساء و الزام به بکارگیری محافظه کارانه تر برخی روش‌های حسابداری، واقف شد.

پی‌نوشت‌ها

۱ Under investment	۵ Random effects
۲ Over investment	۶ Hausman test
۳ Panel data	۷ Durbin-Watson statistic
۴ Fix effects	

منابع

- استانداردهای حسابداری ایران. (۱۳۸۶). تهران: سازمان حسابرسی
تهرانی، ر؛ حصارزاده، رضا. (۱۳۸۸). "تأثیر جریان‌های نقدی آزاد و محدودیت در تأمین مالی بر بیش سرمایه‌گذاری و کم سرمایه‌گذاری". *تحقیقات حسابداری*. شماره سوم: ۵۰-۶۷.
- ثقفی، علی؛ عرب مازار بزدی، محمد. (۱۳۸۹). "کیفیت گزارشگری مالی و ناکارایی سرمایه‌گذاری".
پژوهش‌های حسابداری مالی. سال دوم. شماره چهارم: ۱-۲۰
- رحیمی، ص. (۱۳۹۰). «رابطه بین جریان وجه نقد آزاد و حق الزحمه حسابرسی». رساله کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، داشگاه مازندران.
- رضا زاده، ح؛ آزاد، ع. (۱۳۸۷). «رابطه بین عدم تقارن اطلاعاتی و محافظه کاری در گزارشگری مالی».
بررسی‌های حسابداری و حسابرسی. دوره ۱۵. شماره ۵۴: ۶۳-۸۰
- مدارس، ا؛ حصارزاده، رضا. (۱۳۸۷). «کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه‌گذاری». فصل نامه بورس اوراق بهادار. سال اول. شماره دوم. ۸۵-۱۱۶
- مهرانی، کاوه؛ حلاج، م؛ حسنی، ع. (۱۳۸۸). «بررسی محافظه کاری در سود حسابداری و رابطه آن با اقلام تعهدی در بورس اوراق بهادار تهران». *تحقیقات حسابداری*. شماره سوم. ۸۸-۱۰۷
- محمودآبادی، ح؛ مهتری، ز. (۱۳۹۰). «رابطه بین محافظه کاری و کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران». *پیشرفت‌های حسابداری*. دوره سوم. شماره دوم: ۱۴۰-۱۱۳
- Ahmed, A. S. , B. K. Billings, R. M. Morton and M. Stanford-Harris. 2002. The role of Accounting Conservatism in Mitigating bondholder-shareholder conflicts over dividend policy and in reducing debt costs. *The Accounting Review* 77(4) : 867-8
- Ahmed, A. S and S. Duellman. 2007b. Evidence on the role of accounting conservatism incorporate governance. *Journal of Accounting and Economics* 43: 411-437
- Basu, s. 1997. The conservatism principle and the asymmetric timeliness of earnings. *Journal of Accounting and Economics* 24: 3-37
- Bushman, R. M. and A. J. Smith. 2001. Financial accounting information and corporate governance. *Journal of Accounting and Economics* 32: 237-333.
- Biddle, G. C. , and G. Hilary. 2006. Accounting quality and firm-level capital investment. *The Accounting Review* 81 (5): 963-982.
- Biddle, G. C, G. Hilary and R. S. Verdi. 2009. How does financial reporting quality improve investment efficiency? *Journal of Accounting and Economics*.

- Khan, M. , and R. L. Watts. 2009. Estimation and Empirical Properties of a firm-year Measure of Accounting Conservatism. *Journal of Accounting and Economics*, forthcoming.
- Garcia lara, J. M and Garcia Osma, B. 2010. Accounting Conservatism and Firm Investment Efficiency. www. ssrn. com
- Jackson, S. B. , X. Liu and M. Cecchini. 2009. Economic consequences of firms' depreciation method choice: evidence from capital investments. *Journal of Accounting and Economics*
- Morgando A. , Pindado J. , 2003, "The underinvestment and overinvestment hypotheses: An analysis using panel data", *working paper* SSRN.
- Myers S. , Majluf N. , 1984, "Corporate Financing and Investment Decisions When Firms Have Information That Investors Do not Have", *Journal of Financial Economics*, 13, 187-221.
- Rocca, Maurizio. L, Alfio Cariola and Elvira-Tiziana La Rocca, (2004), "Overinvestment and Underinvestment Problems: determininig factors, consequences and solutions", Working paper, University of Calabria.
- Verdi, R. S. 2006. Financial reporting quality and investment efficiency. Working paper, MIT.